DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 7den OCTOBER, 1826. N. 40

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedrwe Wm Lee

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat op een rekwest door Albert Berch aan Gouverneur en Raden voormeld ingeleverd, inhoudende verzoek dat de resolutie van den voormaligen Directeur en Raden dezes eilands dd. 27sten September 1796, waarbÿ hÿ onder Curatele gesteld was, moge ingetrokken en hÿ van die Curatele ontslagen worden, en na dat het Collegie van de Wees-onbeheerde-en-desolate boedel-kamer als mede, doch eenige overgebleven Curator van den genoemden Albert Berch, mitsgaders deszelfs naaste bloedverwanten daarop gehoord zÿn, de voornoemde Albert Berch bÿ dezes Raadsdeswege genomen besluit van den 19den September dezes jaars 1826, ontslagen is geworden van de Curatele waaronder hÿ volgens de hiervorengemelde resolutie van Directeur en Raden dezes eilands dd. 27sten September 1796 gesteld en tot nog geweest is.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 19den September 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 22sten der gemelde maand.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 27sten September 1826.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer eilanden kennis bekomen hebbende, om daaromtrent onderzoek te doen, dat van wege de commercie by het Ministerie voor de Marine en Kolonien klagten ingekomen zyn dat er alhier voor de brieven die met s'Ryks Pakketten herwaarts verzonden worden hooge te porten worden geheven dan in het Moederland voor de brieven dewelke van hier worden medegegeven, zoo zelfs dat voor eenen brief waarvoor in het Moederland *f*1, 20 betaald wordt, alhier $2 of vier Nederlandsche Guldens zoude zyn betaald geworden; zoo noodigt de Heer Gouverneur voormeld al de genen die dergelyke hoogere brieven porten mogten hebben betaald, om inlichting en opheldering dienaangaande aan Zyne Excellentie te komen geven, ten einde alzoo in staat gesteld te worden te onderzoeken wat daartoe aanleiding kan gegeven hebben.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 6den October 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; konnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 29sten September 1826.

BEKENDMAKING.

DE Executricen en Executeuren in den Boedel van wyle Vrouwe A. S. URDAAL in leven laatst Wedowe van den Weled Heer J. B BERCH, zullen op Maandag den 9den der aanstaande maand October, ten huize van de overledene op het plein aan den hoek van de Breede Straat in de Willemstad des voormiddags te tien ure, by Publieke Opveiling verkoopen de onroerende goederen, Slaven, Zilverwerk, Huisraad enz. tot den voormelden Boedel behoorende.

Wÿ hebben met de aankomst van de Noord Amerikaansche brik Fannÿ, eene reeks Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 8sten September, waarvan wÿ de volgende uittreksels gemaakt hebben.

Nieuw York, September 5.

St, Thomas.—Kapitein Humphreÿs, van de schoener Generaal Jackson, is gisteren alhier aangekomen, in 26 dagen reis van St. Thomas; hÿ berigt dat sedert den brand vele pogingen gedaan zÿn geworden om de stad in brand te steken; men vermoedt dat dit door de negers is geschied, onder voorwendsel om opstand te veroorzaken. Dit heeft eene merkelÿke onrust onder de inwoners veroorzaakt.

Van Batavia.—Uittreksel van een' brief ontvangen in Salem, gedagteekend den 26sten April.—Alles is schÿnbaar stil in de distrikten nabÿ Samarang, maar wÿ denken dat deze rust niet lang zal duren, om dat het opperhoofd der rebellen in een of twee dagen een hoop aanhangers byeen kan verzamelen. Eenige zeeroovers zÿn op eene stoute wÿze aan de kust verschenen, maar wÿ verwachten dat de gewapende stoomboot hen spoedig zal verstrooÿen.

Laatste tÿding uit Rio Janeiro.—Met de aankomst van het schip Trojan, kapitein Hammond, te Norfolk, in 58 dagen van Rio Janeiro, vernemen wÿ dat eenige dagen voor haar vertrek van daar, berigten ontvangen zÿn, dat er een gevecht heeft plaats gehad aan de grenzen der provincie van Rio Grande, tusschen de Patriotten van de Banda Oriental en de Brazilianen, in welke de laatste verslagen zÿn geworden met verlies van vier honderd man gesneuvelden, gewonden en gevangenen, als ook hunne gansche bagagie en militaire voorraad.

Men heeft te Washington officiele berigten ontvangen wegens het overlÿden van den Heer Richard Anderson, minister der Vereenigde Staten bÿ het gemeenebest van Colombia. Hÿ stierf te Carthagena op den 24sten ultimo, zÿnde op weg naar Panama, om zÿnen pligt te volbrengen als buitengewone afgevaardigde en plenipotentaire minister bÿ de vergadering van de Amerikaansche volkeren ter dezer plaatse.

September 7.

Londen, 25sten Julÿ.—Het is onmogelÿk te begrÿpen hoe slecht de dag van heden in alle opzigten geweest is. De consols hebben weinig gevarieerd en zÿn op 77 gesloten. In de vreemde markten is ook alles onbelangrÿk geweest. Colombiaansche obligatien sloten op 32 1-2 en Mexikaansche op 47 3-4. De Braziliaansche Mÿn aandeelen zÿn van 8 tot 12 premie gestegen.

De berigten wegens de fabriek distrikten waren van dien aard, dat het Londensche Committee met den Heer Peel aan het hoofd, zitting op heden had moeten houden, om over eene redding te delibereren.

De berigten van Madrid van den 10den dezer melden, dat het Spaansche gouvernement uitdrukkelÿk deszelfs ontevredenheid te kennen gegeven had over de door Don Pedro voorgestelde maatregelen ten opzigte van het gouvernement van Portugal. Men zegt dat de koning zou verklaard hebben, dat de Europische mogendheden niet behooren te erkennen het bestaan van een zoodanig gouvernement in Portugal; en wat hem aangaat, hÿ zal tegen alle stappen, welke in deze zaak mogten genomen worden, protesteren.

Het hof van Madrid tracht thans een verdrag met Don Pedro, keizer van Braziliën, te sluiten, aanbiedende om Spaansch Amerika voor Portugal te verruilen. Eene zeer voordeelige ruiling voor den keizer: het kleine Portugal tegen gansch Zuid Amerika! zoo doende kon hÿ keizer van geheel Amerika worden. Dit is slechts een ander bewÿs der kinderachtige dwaasheid van dat gouvernement, hoewel aan sommige leden van het Heilige Verbond zulk een onderwerp moge bevallen.

Brieven van Andalusiën schilderen af met de jammerlÿkste kleuren de ellende welke in die provincie heerscht en bÿzonderlÿk in dat gedeelte genaamd het koningrÿk Jaen. In de stad Jaen gaan er iederen morgen een aantal karren door de straten om de lÿken van degenen die van honger gestorven zÿn op de openbare wegen of in de huizen, op te zoeken.

Turkÿen.—Het schÿnt dat de magt der Janissaren geheel vernietigd is. Over eene Moskée in Konstantinopel waarin hun opperhoofd geheime vergaderingen gehouden had, is de banvloek uitgesproken geworden; zeven ÿzeren kisten met goud opgevuld, en andere kostbaarheden welke in die Moskée gevonden werden, zÿn naar het serail gebragt geworden. De Sultan is gekampeerd in het eerste hof van zÿn paleis. Hÿ heeft zÿne nieuwe troepen in oogenschouw genomen en was toen gekleed naar de Europische wÿze. De barrakken der Janissaren zÿn in puinhoopen veranderd, en het vermaarde hotel van hun 44ste Legioen is met brandstoffen opgevuld om vernield te worden.

Griekenland.—Een vaartuig aangekomen te Trieste berigtte dat het op den 8sten Julÿ in de nabÿheid van Hÿdra een aantal Amerikaansche en Engelsche schepen ontmoet had; men vermoedde dat Lord Cochrane onder dezelve was.

De vrienden van Griekenland in Europa schÿnen thans ongemeen werkzaam te zyn om dat land te dienen. De Heer Eÿnard van Zwitserland, heeft gepresideerd in eene vergadering van het Grieksche Committée, gehouden te Parÿs waarin hÿ belangrÿke mededeelingen gedaan heeft ten gunste van hunne zaak. Kolonel Voutier stond dadelÿk naar Griekenland te vertrekken; en het eskader van Lord Cochrane zal versterkt worden met twee stoombooten en een linie schip van 74 stukken geschut.

Men meldt dat Redshid Pacha te Konstantinopel terug geroepen is ten gevolge der laatste onlusten. Het Grieksche gouvernement heeft op den 6den Junÿ tÿding ontvangen, dat Lord Cochrane reeds op weg is om hen te helpen; en Miaulis en Sachtouris wachten hem af met 130 vaartuigen om de Turken een beslissenden slag te geven. De kooplieden van Smÿrna beginnen reeds te weigeren de Turken met levensmiddelen te voorzien.

De te Rome van Parÿs ontvangene brieven melden, dat de gruweldaden gepleegd te Missolougbi zoodanig een diepen indruk op Leo X. gemaakt hebben, dat hÿ in overweging genomen heeft een brief te addresseren ten gunste van de Grieken aan al de kristelÿke mogendheden.

Een brief van Napoli di Romania gedagteekend den 7den Julÿ, meldt het volgende: "Er zÿn in de Peloponnesus 6000

Romelioten, en de inboorlingen hebben eindelÿk besloten om gemeene zaak te maken met hen als ook met de Mainioten.— Het is waarschÿnelÿk dat de Heer Gordon die thans alhier is aangekomen, zich aan het hoofd der Romelioten zal stellen. Deze Heer heeft aan kolonel Fabvier 150,000 franken geremitteerd om in de behoeften der troepen te voorzien."

Ten gevolge van eenen opstand van eenige der Bostanghi Bachi, in een dorp gelegen aan de Bosphorus, zal dat korps, volgens de woorden van den Sultan, in zÿne aanspraak aan de troepen, "hetzelfde lot als de Jannissaren ondergaan." Voordezen twÿfelde men, of hÿ wel instaat was om hen te onderwerpen; maar nu voert hÿ, eenen hoogen toon, als of hÿ zeker is van zÿn welgelukken. Het schÿnt echter dat zÿne zaak zal zegevieren. Het opperhoofd van de Jannissaren was op eenen algemeenen opstand bedacht, volgens de getuigenis gegêven door personen, welke gepÿnigd zÿn geworden. Alle Janissaren welke zich in de straten vertoonden, werden gruwelÿk om het leven gebragt en in de zee geworpen. Het volk is hierover wel te vreden, ook deels wegens de vermindering der prÿzen van levensmiddelen.

Van Lima.—Wÿ hebben de volgende schets van den staatkundigen toestand van Peru ontvangen, van een Amerikaan die thans in Lima is. Generaal Bolivar is thans alhier, nog behoudt hÿ de magt die hem toegestaan is door het vorige Kongres, welke hÿ uitoefent op eene wÿze die hier door het volk aangemerkt wordt, dictatoriaal te zÿn. Er bestaan aanmerkelÿke moeÿelÿkheden tusschen het tegenwoordige Kongres en de ministers; en in eenige voorloopige discussien betreffende de organisatie van dat ligchaam, zÿn de ministers in de minderheid geweest, naar de evenredigheid van twee tot een. Het Kongres is opgeschort geworden, op grond dat er geen quorum was; sedert dien tÿd zÿn verscheidene andere leden aangekomen, genoegzaam om een quorum uittemaken; de vergadering is nog verder opgeschort geworden om eene andere reden, namelÿk : dat de volmagt der leden van de belangrÿkste gewesten van het land onbepaald is, zÿ zÿn daarom terug gezonden geworden, en het zal noodzakelÿk zÿn om eene nieuwe kiezing te hebben en dat hunne magt bÿzonderlÿk beperkt en bepaald worden. Generaal Bolivar was omtrent drie weken geleden niet voldaan,om dat hÿ als partÿzucht beschouwt de meerderheid in de stemmen van het Kongres, aangezien hÿ vermeent dat de maatregelen door zÿne ministers voorgesteld voor het welzÿn van het land zouden verworpen worden. Hÿ werd toornig, en gaf bevelen dat al de Colombianen 1500 man beloopende gereed moesten zÿn, om in den tÿd van 8 dagen te marcheren; en besloot hen te verlaten om hun gouvernement naar goed dunken in te rigten. Eene afvaardiging van het Kongres en de Municipaliteit wachtte hem op en smeekte hem om te blÿven; het gelukte haar om hem te bevredigen en hÿ stemde toe om te blÿven. Er schÿnt(aan de genen die slechts aanschouwers zÿn en die niet achter het gordÿn kunnen zien) iets tegenstrÿdigs tusschen zÿne daden en zÿne woorden te zÿn. De generaal heeft aangekondigd dat hÿ verlangend is om zÿne dictatoriale magt aan het Kongres over te geven. Het Kongres is bereid om een gouvernement daartestellen en te vormen, en om de magt die aan hem toegestaan was terug te ontvangen; maar zÿ kunnen niet toestemmen in zekere punten, zoo dat een militair gouvernement de order van den dag moest zÿn tot dat eene nieuwe kiezing plaats grÿpe of tot dat de generaal van gevoelen verandert, bÿzonderlÿk met opzigt tot het gebruik der volmagt. Eenige dagen geleden heb ik het doodvonnis der twee verraders op het openbare plein zien uitvoeren. Berinduaga, de belhamer, was minister van oorlog. Hÿ was eerst voor de Spaansche partÿ, verliet haar, werd door de Patriotten ontvangen, als minister van staat aangesteld, geraakte in bezit van al de geheimen van het gouvernement, verried hen en was de voornaamste agent in het overleveren van het kasteel van Callao aan de Spanjaarden. Hÿ en de markgraaf van Torretagle waren de twee voornaamste leden der zamenzweving; de laatste was president van Peru. Zÿ bleven met Rodil in het kasteel tot eenen korten tÿd vóór de overgave. Berinduaga ondernemende om aan boord van een Fransch fregat te geraken, werd gevangen genomen en na eene opsluiting van drie of vier maanden ter dood gebragt, te zamen met een oud man genaamd Teron, een andere medepligtige dien Birinduaga in zÿne verdediging inwikkelde. De markgraaf van Torretagle trad het kasteel binnen met een gezin bestaande uit 16 menschen, van welke ten tyde van de overgave van het kasteel, twee alleen in het leven gebleven waren, de anderen waren gestorven, het zÿ van verdriet of uit honger, dit is niet bekend; daar de markgraaf onmetelÿke rÿkdommen bezat, dacht men dat Rodil deel nam om zÿn leven door ruwe behandeling of op eene andere wÿze te verkorten, met oogmerk om het bezit van zÿn geld te krÿgen. Het aantal menschen dat door de wreedheid en hardnekkigheid van Rodil omgekomen waren, wordt geschat op meer dan 6000. Eene groote menigte zÿn doodgeschoten geworden, en de week vóór de overgave werden 45 ter dood gebragt. De lÿken werden over de muren van het kasteel geworpen, en aan de roofvogels ten prooi gegeven, die het vleesch van een lÿk in weinige uren afpikten; binnen een korten afstand van het kasteel in de puinhoopen van oud Callao (eertÿds door eene aardbeving vernield) leggen de beenderen verstrooid; verscheidene hebben nog vleesch aan zich. Sedert de overgave is er een gedeelte begraven en een aanmerkelÿk aantal verbrand. Bolivar is hier niet zeer bemind bÿ het volk. Berinduaga had eene groote haat tegen hem en men geloofde dat zÿne party sterk was. Nadat het hooge geregtshof het appel overwogen had en het doodvonnis had bevestigd, weigerde de tegenwoordige minister van oorlog en marine, Salazar, een neef van Berinduaga om het doodvonnis te onderteekenen. De municipaliteit en andere officieren van het gouvernement wachtten op Bolivar en smeekten eene verzachting van de straf; hÿ was standvastig en onbewogen, zoo wel door hen als door zÿne vrouw en vrouwelÿke verwantschap, die hÿ weigerde te zien. Ik heb herhaalde gelegendheden gehad, om Bolivar te zien. Zÿn voorkomen is ongunstig, zÿne oogen scherp, zÿn aangezigt gerimpeld, zÿn vel zeer bruin, zÿne gestalte onder de gewoone grootte en schraal; maar naar schÿn in staat om groote vermoeyenissen te verdragen; hÿ heeft al de kenteekenen van een diep nadenken en groote zorgvuldigheid op zÿn gelaat. Ik heb hem in eene godsdienstige processie gezien, dragende een groote was kaars; hÿ scheen als of hÿ op andere zaken dacht en alleenlÿk zich schikte uit achting tot de godsdienstige gevoelens van het volk. Het volk van dit land is nog niet geschikt voor een vrÿ gouvernement. zÿ zÿn niet genoegzaam verlicht, en kunnen beschouwd worden vele jaren achter te zÿn bÿ de Buenos Ayreanen. Indien Bolivar hen verlaat, zullen de twistende factiën spoedig een staat van regeringloosheid voortbrengen. Bolivar heeft veel belangloosheid getoond in het weigeren der toelage van geld aan hem geboden; en draagt zÿne eigen onkosten. Hÿ is ontwÿfelbaar een groot man en mag met eerbied genoemd worden, de Washington van het zuiden.

Den 3den October 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excelentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer elf honderd Guldens zal hoog dezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen, en daarvoor,by beslotene biljetten op den 9den dezer tot des middags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary inteleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Lÿst der sedert den 29sten September tot den 6den October aangebragte en onafgehaalde brieven.

G F Lenz	J A Delima
J M Pardo	Dewed. Bonnet Dorcas
Maclauglin	A Marconier
A E Parker	Jsaac Capriles
J R Lauffer	Joseph Capriles
Adelarde Monyng	M Clas

Curaçao den 6den October 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

*** Op den 29sten September ll zeer voorspoedig bevallen van een Zoon, J. S. MULLER, echtgenoote van

Den 1ste Luit. Adjudant,
J. M. VAN EPS.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert ons laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

30. golet Anna, Blan, Maracaybo

OCTOBER.

2 galjoot Louisa Margaritha, Moller, dito
3. brik Fanny, David, New York

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

29. golet Catharina, Lazaro, Cuba
30. —— St. José (á) Palma, Urdaneta, Maracaybo
—— Theresa, Danies, Puerto Cabello

OCTOBER.

3. falucа Jupiter, Gravel, Zee
schip Douglass, Fowler, New York
4. golet Anna, Blan, Cuba
6. —— Martha Eliza, Levy, Martinique

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 8sten October ten 9 ure.

Predikdienst door Ds J. Muller, J. A. Z.

Wy hebben deze week ontvangen de akten van de Municipaliteit van Guayaquil en die van Quito, de eerste is van den 6den July en de andere van den 14den July ll. In dezelve wordt gemeld dat de regering en de voornaamste ingezetenen dier steden in derzelver districten vergaderd zynde in overweging hebben genomen de gevolgen welke kunnen ontstaan uit de volksbeweging in Venezuela voor een federatief gouvernement,namelyk de verbreking der banden van verbroedering tusschen de volkeren die Colombie uitmaken,in dit oogenblik waarin zy door een vyand met eene expeditie uit Cuba bedreigd worden, dat verders om alle deze onheilen voort te komen de groote conventie byeen geroepen worde, waarin over de belangens van die natie en de vorm van regering welke het beste voor haar geschikt is, geraadpleegd worde; dat ten dien einde onmiddelyk eene kommissie zal afgevaardigd worden naar den President Bevryder en eene andere naar den Vice President, ten einde dezelve te verzoeken dat deze groote conventie ook zonder uitstel byeen geroepen worde.

Brief van den Vice President Santander aan den President Bolivar.

Bogota, 15den July 1826.

Myn geachte Generaal en Vriend!—Sedert het begin van Juny, toen ik vernam wegens het schandelyke en ongehoorzame gedrag van generaal Paez, heb ik U medegedeeld, zoo wel officieelyk als in het byzonder, alle berigten en dokumenten die ik ontvangen heb; benevens al de lasterlyke publikatien, welke door de wederspannige faktie in Venezuela te Caracas in omloop zyn gebragt geworden. Ik heb U mede volkomen bekend gemaakt met de maatregels welke door het gouvernement in deze omstandigheden genomen zyn, zelfs vóór dat het gouvernement iets wist wegens de stappen, welke generaal Bermudez aangenomen heeft en het aankanten van het departement onder zyn bevel, tegen de omwenteling van Valencia, omhelzende, gelyk het deszelfs pligt was, de zaak van de konstitutie en het gouvernement, welke de zaak is van publicke orde, van geregtigheid, en in het algemeen, van geheel Amerika. Ik heb U myn hart opengelegd en met het grootste vertrouwen tot U gesproken, en aanvangkelyk van onze korrespondentie heb ik het genoegen gehad U mede te deelen dat de groote hoop der bevolking van Venezuela geen deel genomen had in de omwenteling;* dat het andere departement in het noorden zich niet zal vervoegen by de onteerenswaardige zaak van Paez; dat de gevoelens der natie zich zullen verklaren tegen zoodanig afschuwelyk gedrag,en het gouvernement kan dus staat maken op eene krygsmagt vry sterker en zelfs magtiger dan die van het Heilige Verbond. De uitkomst heeft tot dus verre myne verwachting, welke die is van alle brave vaderlanders, die aandachtiglyk de oorzaken der volks bewegingen in Valencia en het voornemen van hunne opperhoofden onderzocht hebben, gestaafd.

De departementen van Maturin, Zulia en de andere provintien zyn niet door de besmetting aangedaan geworden; hunne gezaghebbenden en inwoners zyn getrouw gebleven aan het gouvernement, hetwelke zy gesticht hebben. Condinamarca en Boyaca zyn niet in staat de vrywillige trouw, welke zy steeds aan de wetten en gezaghebbenden betoond hebben, te verraden; ik weet stellig dat Popayan, Carthagena, St. Martha, Antioquia, en de landengte van Panama zullen nimmer afwyken van den weg des pligts, noch dat zy zich tegen de konstitutie en het gouvernement zullen verzetten. De tyd is te kort geweest om berigten te hebben van de Equator, Asuay en Guayaquil, maar verre van eenige reden te hebben voor de gevolgen bevreesd

---

* Thans zou de Vice President het tegendeel kunnen zeggen.

te zyn, heb ik integendeel reden te gelooven dat zy hunne beloften zullen vervullen en getrouw zyn aan hunne verpligtingen. Gevolgelyk hebben wy een hoop vrienden aan de zyde van onze staatkundige instellingen die de gebeurtenissen in Venezuela afkeuren en vroeg of laat het brooze gebouw hetwelke de ontevredenen en partyzuchtigen, gerugsteund door generaal Paez, getracht hebben in Venezuela te stichten, omver zullen werpen. Kunnen wy voor een oogenblik weifelen over de stappen welke wy behooren te nemen? Wat my aangaat, getrouw aan myne grondbeginzelen en myne pligten waarnemende zal ik de konstitutie tot het laatste toe in stand houden, zelfs wanneer de faktie welke haar wil vernietigen talryker was, verheven boven den vryen wil van het volk. Myne pogingen mogen zonder uitwerking zyn, ja zelfs vruchteloos, maar 't is niet aan my om myne kracht te raadplegen, maar op te zien tot de pligten waaraan ik my onderworpen heb, en aan Colombia geen schandelyk voorbeeld te geven van een kleinhartige magistraat, die bygedragen had om den maatschappelyken zamenhang te verbreken en geen moeds genoeg bezat om zich aan zyne grondbeginzelen en ter zake van de konstitutie optoefferen.

Gelukkiglyk zal het gouvernement niet alleen gelaten worden om de zaak van het volk te verdedigen, want de daad dat zoo vele provintien en zoo vele gezaghebbenden zich tegen de omwenteling van Valencia verklaard hebben, bewyst dat het tegenwoordige stelsel zich reeds geworteld heeft en dat de wetten reeds dien eerbied en nadruk gekregen hebben, welke slechts overtuiging geven kon. En nu dat ik deze aanmerking gedaan heb, welke de wetten van myn land eer aandoet en roemryk is voor Colombia, vergun my dan, my hiermede te vertroosten, dat het bestuur aan welks hoofd ik my bevind, niet zoo slecht en zoo onbillyk geweest is, als de partyzucht in Venezuela hetzelve afgeschilderd heeft, in zoo verre dat zy niet aantoont of bewyst waarin ik tegen de wetten gezondigd heb, noch dat de groote hoop van het volk in Colombia in haar verradelyk voornemen deel neemt. In het manifest, hetwelke ik afgekondigd en aan U officieellyk toegezonden heb, wordt volledig aangetoond de staatkunde welke ik gebruik heb met het departement van Venezuela. Hierin vindt men daadzaken, geene verdichtselen; waarheid en geen laster en beleediging is het wapen, hetwelke ik gebruikt heb, om de genen te wederleggen, die myne inzigten van haat en nyd jegens derzelfs inwoners aantygen.

Voor meer dan twee jaren geleden heb ik U onderhouden over de zamenzwering in Venezuela, als eene voorbode welke my deed vreezen voor een ongeluk hetwelk het algemeene welzyn zal overkomen; en gy zult U te binnen brengen, dat zoo dikwyls ik U de noodzakelykheid onder het oog gebragt had om het bestuur op U te nemen, ik melding gemaakt heb, van de doodelyke haat, welke sommige der inwoners van Venezuela my toedragen; die, schoon hun getal zeer gering was naar evenredigheid der bevolking van het departement, juist dat gedeelte uitmaakte, welke zich van de drukpers meester gemaakt had en zich uitgaf de organe van het publieke gevoelen te zyn. Niets van dit alles zal ons bevreemden, want te Cucuta voorzagen wy dezen oorlog van localiteiten, om dat ik de tweede magistraat in de Republiek was en om dat Bogota provisioneel voor de hoofd stad van Colombia verkozen was. Ik meen hier niet by, eenige vlek aan den roem van ons land te wryven, maar wensch dat de genen die ons gadeslaan, bemerken zullen dat het niet gemakkelyk was om van eene oude Spaansche kolonie, in vier jaren onder eene konstitutioneele regering, eene Republiek van deugdzame burgers te vormen, die hun wrok, vyandschap en andere gemeener hartstogten zullen opofferen aan de publieke belangens. Ik geloof dat gy myne vaderlandsliefde en belangloosheid niet in twyfel zult trekken, want gy hebt my lang en zeer van naby gekend, daarom zult gy myne bereidwilligheid geen oogenblik in twyfel trekken, om alle offerhande te doen aan de altaren van myn land ten gunste van het ware geluk van Colombia; en met nog meer vermaak zal ik tot een privaat leven terug keeren, zonder het minste berouw er over te hebben.

Ik heb uwe aandacht herhaalde malen bezig gehouden, met myn voortdurend bestaan aan het hoofd van het bestuur. Het schynt my overvloedig te zyn U te herinneren aan de opregte betuigingen, welke ik aan U gedaan heb om afstand te doen en zelfs my voor eenigen tyd van Colombia te absenteren. Maar deze gevoelens veranderden zeer van den tyd af dat de faktie hardnekkiglyk myn afstand gezocht had, want ik heb rypelyk er over nagedacht en vele uitnemende vaderlandsgezinden stemmen met my in dat zoodanige toegevenheid aan myne zyde een noodlottig voorbeeld zou geven aan de toekomst en een ongunstig denkbeeld van het gouvernement en zelfs van myn eigen karakter vormen. Zoodra het aan eenige misnoegde individuen mogt gelukken om een ambtenaar bevreesd te maken of hem van den post waartoe hy door het volk of door hunne vertegenwoordigers is benoemd geworden, te doen afzetten, kan geen staats persoon zich voortaan veilig achten, voor de verderfelyke uitwerking van ontevredenheid, en de Republiek zal het tooneel van faktie en staatkunde worden. Wie zou in Colombia eenig ambt willen bekleeden, wanneer de getuigenis van zyn eigen geweten en de publiciteit van zyne politieke handelingen, als geene genoegzame waarborgen tegen de aanvallen van kwaadwilligheid of personele vyandschap, beschouwd wierden? Ik denk dat geen burger zich zal blootstellen om zyne gemoeds rust en zelfs zynen goeden naam te verliezen, ten ware hy zoo veel ambitie bezat om alles tot derzelver bevrediging te verduren, of zoo ydel was, om te denken dat hy zich nimmer een enkelden vyand zou maken. Bovendien, heden moesten wy naar het welgevallen der faktien van Venezuela handelen, die begerig zyn om de gevolgen van myn blyven aan het hoofd van het bestuur te ontduiken; morgen moesten wy weder hun wil doen wanneer zy een monarchie wilden hebben; of den volgenden dag wanneer zy begeeren dat de inwoners van Bogota moesten om den hals gebragt worden; en kortom, het gouvernement en wat het moge zyn, zou een speelbal in de handen van deze misnoegden of anderen zyn. Kan zoodanig een staat van zaken gedoogd worden?

Myn bestier van het gouvernement zal op houden, van het oogenblik af, dat gy hetzelve zult overnemen; myne wenschen zullen daarom niets zyn, en gy kunt vrylyk doen wat gy dienstig mogt oordeelen ter bevordering van het algemeene welzyn; maar het zal niet op de zelfde wyze toegaan met het Vice Presidentschap; ik zal Vice President blyven tot dat ik zelf vrywillig afstand doe vóór het door de wet daargestelde gezag, of tot dat de Senaat my vooraf zal gevonnisd hebben en naar de uitspraak van de konstitutie zal goedvinden my van hetzelve te ontslaan; en terzelfder tyd, in den raad van het gouvernement of in eenig anderen stand welke ik mogt bekleeden, zal ik altyd stemmen tegen de insurrectie van generaal Paez. Ik zal de konstitutie handhaven en ter zake van de Republiek en de stabiliteit van onze instellingen, eisschen de verdiende straf van die genen die ons zoo veel kwaads berokkend hebben, door geweld en laster te gebruiken.— Gy weet dat ik te Cucuta geweigerd heb om het Vice Presidentschap aantenemen; dat ik by de laatste verkiezing aangewezen heb den persoon, die, naar myn gevoelen, behoorde gekozen te zyn geworden; dat ik U opengelegd heb myne redenen waarom ik dien post niet kon aannemen; en dat ik nog onlangs in den vollen raad de geschiktheid van myn afstand doen overgelegd heb; daarom kan men my thans geene inzigten van ambitie aanwryven, op myn besluit om geen afstand te doen van het Vice Presidentschap. Het is myn belang als een waar burger en wegens de verschuldigde eer aan mynen post en de natie om in dien post te blyven, welke het doelwit is, waarop al de kwaadwilligheid der factie in Venezuela gerigt is, om aan de geheele wereld te bewyzen, dat indien myne talenten en myne ondervinding my niet waardig maken om denzelven te vervullen, ik waardig ben denzelven te bekleeden wegens myne Republikeinsche grondbeginzelen, wegens myne liefde en mynen eerbied voor de wetten en wegens het belang dat ik gesteld heb, om dezelven te handhaven; en wegens myne overtuiging dat van dezelve het welzyn van myne medeburgers zal voortvloeyen. Myne eer eischt dat myn ontslag van dezen post moet afhangen van myn eigen en vryen wil, of van het besluit van het Kongres, en niet van de eisschen van menschen die door hunne misdaden en hun wangedrag zich strafbaar aan de wetten gemaakt hebben, zelfs in het oog van het oproerige gemeen van Valencia. Ik heb met regt die eere verdiend, welke een gedeelte van het volk my bewezen had, door my hunne stemmen te geven voor het Vice Presidentschap; en het Kongres heeft toegestemd met den algemeenen wensch; ik mag niet terug keeren tot een afgezonderd leven zonder hen een ondubbelzinnig bewys te geven, dat door de onwrikbaarheid van myn karakter en den eerbied voor de wetten, door de opregtheid en belangloosheid van myne gevoelens en door myn naarstig toeleg aan myne pligten ik getracht heb om hun vertrouwen te verdienen. Na dat gy de maatregels zult nagegaan hebben, welke het gouvernement genomen heeft, zult gy zekerlyk geen vrees behouden dat dezelve in overyling genomen zyn. De wensch om wraak te oefenen is ver van my verwyderd en ik weet zeer wel dat het gezag hetwelke de natie in myne handen gesteld heeft, niet moet dienen om myne byzondere wraak te bevredigen; maar om de tegen het volk gepleegde misdaden te straffen en om het geheiligde wetboek van derzelfs regten en waarborgen ongeschonden te bewaren. Het volk van Venezuela zal nimmer verward worden met de faktie welke hetzelve onderdrukt; het goede zal afgezonderd worden van het kwade, en ik zal het spreekwoord "de onschuldige moet voor den schuldige lyden" niet bevestigen. Gy moogt vry op deze verzekering staat maken. Ik denk nooit lang na over de beledigingen en lasteringen welke tegen my geuit zyn in de uitoefening van het hooge gezag. Ik beschouw Paez zelf als een man aan wien gy weet, dat ik opregte vriendschap betoond heb, en dat ik reden heb, aan hem erkentelyk te zyn, voor de achting welke hy my betoond heeft in een tydstip toen weinigen zoodanige behandeling erlangd hebben. Ik heb geene andere voorwerpen onder myne oogen dan het behoud van de konstitutie en de publieke rust, als onschendbare en geheiligde zaken, ter onderhouding van dewelke ik alle pogingen moet aanwenden, tegen wien ook zy die dezelve mogt willen verstoren of om ver werpen. Deze zelfde konstitutie zal myne gids en het publieke gevoelen myn schild zyn.

Om dezen langen brief tot een besluit te brengen, heb ik slecht U te verzoeken om by uwe intrede in Colombia, U voor het geheugen te brengen, den toestand waarin gy dat land gelaten hebt in 1821 en denzelven te vergelyken met dien waarin gy het thans vindt na vyf jaren van myn bestier; sla de kenteekens na, welke er bestaan van derzelfs verbetering; en vraag het volk of de ellende welke hetzelve drukt regtstreeks of niet regtstreeks van den Vice President van de Republiek komt, of dat zy niet de uitwerking is van onze kindsheid als eene natie, of der lange en kostbare oorloged welke wy uitgestaan hebben, of van de vooroordeelen welke hen ingestild zyn door het vorige gouvernement, van gebrek aan intellectuele en geldelyke resoursen en der onervarendheid van ieder onder ons welke deel heeft in het bestuur. Onderzoek dit alles naauwkeurig, en hoe talryk de gebreken ook mogen zyn, welke gy moogt opmerken, ben ik echter verzekerd dat er geen borger zal zyn die U zal zeggen dat de Vice President hem beroofd heeft van zyne vryheid, van zyn eigendom, of uit haat tegen hem, of dat hy de wetten overtreden heeft. Neen! Colombia heeft hare staatkundige en de borgers hunne civile vryheid onder myn bestier genoten. Ik zeg dit met eenigen graad van ydelheid, want ik weet dat al myne gebreken bedekt worden met de prachtige mantel van eerbied voor de regten der natie en hare burgers; en indien myn bestier door geene gunstigere gebeurtenis gekenmerkt wordt dan deze, zoo is zy alleen genoeg, zaam om my gerust te stellen, zonder my te binnen te brengen de menigvuldige gunstige, roemryke en voldoende gebeurtenissen welke sedert 1821 zyn voorgevallen.

Deze brief is een nieuw bewys van myne achting jegens U en zelfs eene kleine belooning voor de edelmoedige vriendschap waarmede gy my onderscheiden hebt, want ik zou dezelve slecht erkennen, wanneer ik jegens U niet vry en openhartig spreek. Bekleedende de hoogste post in de Republiek, heb ik my nimmer anders beschouwd dan het werktuig van uwe groote ontwerpen en de beste en getrouwste van uwe vrienden. Myne officiele en private korrespondentie bewyst dit buiten allen twyfel. In mynen toestand was generaal Bolivar de meester van mynen wil en van de diepste geheimen van myn hart en by deze gelegenheid wensch ik hem te hebben om myne zaak te beoordeelen.

Behoud uwe gezondheid en bespoedig den dag waarop ik wederom in persoon U de verzekering kan geven dat ik ben uw aanbidder en uw erkentelyk vriend.

F. D. P. SANTANDER.

New York, August 8

From the Boston Courier. August 5.

(Concluded from our last.)

From President Jefferson to Dr. Priestley, upon his' Comparative View of Socrates and Jesus.'

Washington, April 9. 1803.

Dear Sir.—While on a short visit lately to Monticello, I received from you a copy of your Comparative View of Socrates and Jesus, and I avail myself of the first moment of leisure after my return, to acknowledge the pleasure I had in its perusal, and the desire it excited to see you take up the subject on a more extended scale. In consequence of some conversation with Dr. Rush in the years 1798-99, I had promised him some days to write him a letter, giving him my views of the christian system. I have reflected often on it since, and even sketched the outlines in my own mind. I should first take a general view of the moral doctrines of the most remarkable of the ancient philosophers of whose ethics we have sufficient to make an estimate, say of Pythagoras, Epicurus, Epictetus, Socrates, Cicero, Seneca, Antoninus. I should do justice to the branches of morality they have treated well, but point out the importance of these in which they are deficient I should then take a view of the deism and ethics of the Jews, and show in what a degraded state they were, and the necessity they presented of a reformation. I should proceed to a view of the life, character, and doctrines of Jesus, who, sensible of the incorrectness of their ideas of the deity and of morality, endeavoured to bring them to the principles of a pure deism, and juster notions of the attributes of God; to reform their moral doctrines to the standard of reason, justice, and philanthropy, and to inculcate the belief of a future state. This view would purposely omit the question of his divinity, & even of his inspiration. To do him justice it would be necessary to remark the disadvantages his doctrines have to encounter, not having been committed to writing by himself, but by the most unlettered of men, by memory, long after they have heard them from him, when much was forgotten much misunderstood, and presented in very paradoxical shapes. Yet such are the fragments remaining, as to show a master workman, and that his system of morality was the most benevolent and sublime, probably, that has ever been taught, and more perfect than those of any of the ancient philosophers.—His character and doctrines have received still greater injury from those who pretend to be his spiritual disciples, and who have disfigured and sophisticated his actions and precepts from views of personal interest, so as to induce the unthinking part of mankind to throw off the whole system in disgust, and to pass sentence as an imposter on the most innocent, the most benevolent, the most eloquent and sublime character that has ever been exhibited to man."

Priestly to Lindsey.

NORTHUMBERLAND, April 23 1803.

Dear Friend—In my last I promised to send you a copy of Mr. Jefferson's letter on reading my pamphlet entitled "Socrates and Jesus compared." The above is that copy. He is generally considered an unbeliever; if so, however, he cannot be far from us, and I hope in the way to be not only almost, but altogether what we are."

Extract of a letter written in 1813, to Wm. Canby, a member of the Society of Friends. —"During a long life as much devoted to stu-

dy, as a faithful transaction of the trusts committed to me would permit, no object has occupied more of my consideration than our relations with all the beings around us, our duties to them, and our future prospects. After hearing and reading every thing, which probably can be suggested concerning them, I have armed the best judgment I could, as to the course they prescribe; and in the due observance of that course, I have no recollections, which gave me uneasiness. An eloquent preacher, of your religious Society, Richard Mott, in a discourse of much unction and pathos, is said to have exclaimed aloud to his congregation that he did not believe there was a Quaker, Presbyterian Methodist, or Baptist in Heaven—having paused to give his audience time to stare and to wonder—he said, that in Heaven, God knew no distinction, but considered all good men, as his children, and as brethren of the same family.—I believe with the Quaker preacher, that he who steadily observes those moral precepts, in which all religions concur, will never be questioned at the gates of Heaven, as to the dogmas, in which they differ; that on entering there, all these are left behind us; the Aristideses & Catos, Penns and Tillotsons, and Presbyterians and Baptist will find themselves united in all principles which are in concert with the reason of the supreme mind. Of all the systems of morality, ancient or modern, which have come under my observation, none appear to be so pure as that of Jesus. He who follows this steadily need not, I think be uneasy, altho' he cannot comprehend the subtleties and mysteries created on his doctrines, by those who calling themselves his special followers and favorites, would make him come in the world, to lay snares for all under standings but theirs; these metaphysical hands, usurping the judgment seat of God, denounce as his enemies, all who cannot perceive the geometrical logic of Euclid, in the demonstrations of St. Athanasius, three are one, and one is three, and yet that three are not one, nor the one three. In all essential points, you and I are of the same religion, and I am too old to go in to enquiries and changes as to the unessentials.

THOMAS JEFFERSON.

September 1.

Rio de Janeiro, June 28.—This government has issued orders to their consuls in foreign countries, for the collection of a duty of ½ per cent. on the value of such cargoes as may be destined for this coast, as also the sum of 9||000 on each vessel, which are to be collected previous to the selling of the vessel, and if a certificate is not brought from the consul of payment having been made, the cargo will not be allowed to be landed for sale. We hope the government of the United States will not suffer the exercise of such imposition, which can be viewed only as an attempt to establish a tributary system little better than that of the Algerines.

"It appears that the harvest at the Cape of Good hope has almost totally failed, and by proclamation of the governor, the importation of grain, flour and pulse is allowed to the end of the present year, paying 3 per cent. duty. Flour was worth $16 per bbl. by the last accounts of 8th May."

September 5.

Latest from Rio Janeiro.—By the ship Trojan, capt. Hammond, arrived at Norfolk in 58 days from Rio Janeiro, we learn, says the Beacon, that a few days before she sailed, accounts were received at Rio of a battle having taken place on the border of the province of Rio Grande, between the Patriots of the Banda Oriental and the Brazilians, in which the latter were defeated with the loss of four hundred men in killed, wounded and prisoners, and all their baggage and military stores.

Foreign judgment.—From a Canada paper we extract the following severe castigation.—We hope there is no truth in it: we are sure it is full of malice:

It appears that two ships of war have been built in New York, by orders of the Greek committee, for the service of the Greeks. General Lallemand was agent for the committee. The sum charged was $450,000 a ship. One has been paid for. The London committee has refused to accept the bills for the other; and it will not be delivered, but has been offered for sale to the United States. We have heard that the price charged for these patriot ships is most enormous. But where is all the sublime devotion of the Americans for liberty?—Where are their many turgid and pedantic speeches about Greece—the cradle of the arts, and so forth?—Why do they not instantly contribute and make up the sum necessary to procure the second ship, and present it to Lord Cochrane, for the service of the Greeks.—Let an agent also be appointed in Canada for subscriptions, and let us see what we all here can be induced to do for the purpose of rescuing fellow christians and fellow creatures from the most hellish tyranny—the most ferocious and tyger like cruelty that the human race ever witnessed.

There are some incongruities in the actions of the Americans of which their best friends are ashamed.—They have been making pompous orations in honour of Mr. Jefferson—they have been celebrating his obsequies with processions and with displays of all kinds; and yet they had allowed his estates to be sold by a lottery—and while living, they, unmoved, saw him on the brink of poverty—after a life spent in their service—and though he was the very man who drafted their declaration of independence!

London, July 27.—By the Turkey mail, this morning, accounts from Smyrna to the 21st, and from Constantinople to the 29th of June were received. The captures by the pirates had been so extensive and daring that the English merchants had called on the consuls and other authorities for their protection, and for the remonstrances to our admiralty board on the subject. It would appear the goods taken out of our merchantmen were openly exposed to sale at Smyrna, &c. Various modes of protection are suggested to Lloyd's by the English consul at Smyrna. The Cambrian man of war had destroyed above twenty of the pirate vessels. The destruction of the Janissaries continued at Constantinople.

Commodore Porter.—We learn from a correspondent, says the Raleigh Register, who has seen a copy of the articles of agreement entered into between Com. Porter and Mexican government, that the government have granted to the commodore the payment of a claim on the old Mexican government of 50 or 60,000 dollars for destroying privateers. The navy is placed under his entire control—he selects all his officers—he is to locate a certain quantity of land where he pleases, and he is to be created an admiral at the next Congress. His salary is to be 24,000 dollars per annum—his pay continued in all cases of sickness or necessary absence on business in the United States; and, what is most liberal of all, in case of his death or accident, a pension is secured to his family.

COLOMBIA.

[*From the Gaceta de Cartagena, April* 30, 1826.]

"On the 15th February, 1826, at twelve, at noon, fell, to rise no more, the Colossus, set up by the Commissioners of the Executive for raising the loan of thirty millions of dollars, contracted for in 1824. The house of B. A. Goldschmidt and Co., one of the most respectable in London, which, with its immense capital, profound knowledge, and extensive connections, was to support the credit and honour of the Republic, has fallen to the ground!—it now does not exist! and, in its fall, has carried with it three millions and a half of dollars of this miserable and unlucky Republic; miserable, because poor, in consequence of the pretty proceedings of our public functionaries; and unlucky, because it has fallen into the hands of those, who, God forgive us, will strip it to the very skin.

Do not let us insult the misfortunes of the sons of Israel.—Are they the cause of the public distress? Should they be responsible to the Nation for the imbecility, want of principle, wickedness and peculations of others? No, let us be just; they may have been the instrument, but not the cause; they have lost their credit and reputation, and have been punished; but there are others, the chastisement of whom rests for the present with Nemesis alone. We are informed, that Don M. H. Hurtado, Minister of the Executive (we wish we could say of the Republic) in London, instead of placing in the Bank of England the proceeds of the Loan, at an interest of 3 per cent., and keeping the same for the sole object of discharging the orders and drafts of our government, left the whole in the hands of B. A. Goldschmidt and Co. They write from England, that his object in this was to play high and low on the Stock Exchange, as might be most advantageous for the interests of the secret junta. The intelligence is given in private letters written by persons of the first respectability, and therefore entitled to every credit; and yet, although the event has proved that it is so, we shall say nothing more on the subject, until our government, as in duty bound, shall have investigated and decided on the measure. An enormous moral responsibility has thus been incurred; the public has witnessed the obloquy thus thrown upon us for having reprobated the manner in which the loan has been contracted with the insolvent house. The public has heard that the Hon. J. R. Revenga, present Secretary for Foreign Affairs, addressed to his Excellency a note of March 13, setting forth, that up to that period he had said nothing of the loan, because no information had been asked of him, and that the Chamber had the affair at that time under its consideration; but now, seeing that the national interests were sacrificed, he was obliged, as a friend of his country, to communicate to the Executive that proposals had been made at eighty six per cent. (how shocking!!!) by houses fully as respectable, as that of B. A. Goldschmidt and Co., and of much greater political importance; and that when these proposals were offered on the 10th of April, at two o'clock, it was stated that the loan was already closed, although five in the evening had been announced as the hour up to which tenders would be received!! What will the Executive do in this case? Will it have fallen upon some expedient for eluding public justice? Will it have presented the Note alluded to the Chamber of Representatives? Will it have suggested the propriety of accusing the persons implicated, as it did in the case of Don Miguel Pena? We repeat that we suspend our judgment. We anxiously trust that the Executive will act with that impartiality by which it should always be guided; and now that time has torn asunder the thick veil of futurity, exposing to public view those actions of which we were not ignorant, and even hinted at the time, justifying us in the eyes of the nation and the world, who have seen us calumniated and railed at; we hope that the government will also show that it has no other friends but those of the Republic, and that fulfilling the high and important duties which the nation has entrusted in its hands, it will sacrifice the petty feelings of man to those of justice, and care for the injured national honour. This we desire, and we shall watch the result.

We predict, with regard to Don M. J. Hurtado, and the load of responsibility resting on him, that he will never again tread the shores of the Republic, and that in vain will the Senate of Colombia pass the terrible sentence of the law—the nation will never witness his chastisement, neither will it ever see the three million and a half of dollars which the defunct house of B. A. Goldschmidt and Co. carried with it in its fall, and which the public will have to repay with upwards of four millions one hundred and seventeen thousand dollars, and interest on the same for thirty years, amounting to upwards of seven millions four hundred and sixty two dollars.

What will our enemies say now? will they accuse us still of only writing from enmity, partiality, or some other unworthy object? They may say what they please. The free and honourable man has a pleasure in doing good, and is satisfied with the approbation of his own conscience. The opinions of the guilty are consonant to the feelings of the wicked and depraved hearts. The nation will judge and determine.—*London Morning Chronicle, July* 12.

Note.—From the foregoing, we venture to conclude that the Colombian chiefs Bolivar and Paez perfectly understand one another, and that the official aberrations of the latter have been caused, and will be justified by his proud and patriotic dislike to the manner, in which, Don M. H. Hurtado and his secret associates conducted their I. O. Table at London.

The fall of monarchs is frequently ascribed to fate; of their favourites to the whirlwinds of anger or remorse; but, that the amiable widow of one of the greatest statesmen and orators whom England boasts, should be, in the present day, reduced to almost the lowest state of indigence and to suffer, in the metropolis of that nation, all the miseries of actual want, is a vicissitude sufficient to keep one at a distance from the thrones of kings and from having any acquaintance with those who surround him. Read what follows:

London Morning Chronicle, 12th July 1826.

Mansion House.—A female, very shabbily dressed, but evidently accustomed to better society than that in which she appeared in the Justice room—for she respectfully stood amongst the petitioners to the Lord Mayor—presented herself to his lordship, after he had concluded the business of the day, and mentioned, that she stood in need of his advice, as she was, notwithstanding her undoubted claim to something like an independence, actually in want of the common necessaries of life. Her husband, had been, not only a Member of the House of Lords, but one of the most distinguished men of his day for talents and public spirit; she was the widow of the celebrated Lord Erskine. The lord Mayor requested that the unfortunate lady would walk into another room, when a conversation took place between them upon the subject of her distress, and his Lordship, after having given her immediate pecuniary relief, of which it was evident she stood in need, for she appeared to be actually faint with hunger, assured her that he would without delay, exert himself to procure an inquiry into the circumstances of which she complained, but complained without attaching the slightest blame to any individual. As far as we were able to collect from what was spoken in a low, timid tone of voice, the following is the substance of the statement of the widow of the eloquent and public spirited Nobleman:—Lord Erskine had, soon after he lost his first wife, became intimate with the petitioner, and they were married some years afterwards in Scotland. They lived very happily together, and she became the mother of three children, but his lordship's death completely destroyed her chance of independence, although she had been assured some time afterwards that his majesty would settle a pension on her in consequence of the sudden and lamentable reduction in her circumstances. The trustees appointed on the occasion were, she understood, Lords Rosslyn and Duncannon, but she had never received any benefit, pecuniary or otherwise, on account of the pension, and she believed the reason of the rejection was, that she refused to part with her youngest child. The other two children were provided for, and separated from her, and she therefore resolved to undergo any privation rather than be separated from the third. The Lord Mayor asked her whether the rest of his Lordship's family were aware of her distress.—She replied, that they were; but that with every inclination to assist her, they really appeared to her not to have the means. How then do you contrive to support yourself now? asked his Lordship.—The unfortunate lady said, she endeavoured to keep life within her by needle work, which was supplied to her very scantily. Her object being to obtain a decent livelihood for the child that remained with her, she thought nothing of any difficulties she might encounter herself, or of any privations to which she might be exposed in performing her duty.—The widow, with tears in her eyes, expressed her gratitude to the Lord Mayor, upon receiving his solemn assurance that he should cause inquiry to be made of the Solicitor and Gentlemen who were best acquainted with the affairs of her late husband. The conduct of the poor woman was unobtrusive in the extreme.